

РЕШЕНИЕ

№ 1467

гр. София, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 8-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА

при участието на секретаря Н.Л.В.
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА Административно наказателно дело № 20231110211831 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на К. А. Б. срещу наказателно постановление № 22-4332-028589/11.01.2023г., с което на жалбоподателя К. А. Б. е наложено на основание чл. 179 ал.2 вр. ал.1 т.5 пр.4 ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл.50 ал.1 ЗДвП.

В жалбата се посочва, че наказателното постановление е незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно призована, не се явява.

Въззиваемата страна, редовно призована не се представлява.

Софийски районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и наведените доводи, приема за установено следното от фактическа страна:

На 16.12.2022г., около 12:00 ч, в гр. София, по ул. „Незнаен воин“ с посока на движение от ул. „Сини вир“ към ул. „Гюешево“ жалбоподателката управлявал моторно превозно средство - лек автомобил марка „Хюндай купе“, с рег. № ****. Тя се движела по път без предимство, указан с пътен знак Б1 ЗДвП. В района на кръстовището с бул. „Ак. Ив. Е. Гешов“ не

пропуснала движещия се по път с предимство указан с пътен знак Б - 3 ЗДвП и приближаващ от ляво на нея спрелия в средна лента „Тойота Ярис“. В резултата на това причинила ПТП.

На място пристигнал екип на КАТ като на К. Б. бил съставен АУАН.

На 11.01.2023 г. било издадено процесното НП, с което при идентична фактическа обосновка на соченото нарушение и съответна правна квалификация на жалбоподателката К. Б. е наложена глоба на основание чл.179 ал.2 вр. ал.1 т.5 пр.4 ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., за нарушение на чл. 50 ал.1 ЗДвП.

Наказателното постановление било връчено на жалбоподателя.

Настоящият състав прие за установена изложената фактическа обстановка въз основа на събраните в производството гласни доказателствени средства чрез разпита на свидетелите В. М., В. В. и З. Х., както и писмените доказателства по делото, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК.

Гореизброените доказателства изграждат фактическата обстановка по случая, като между тях относно фактите, предмет на доказване в производството, няма съществени противоречия. Показанията на разпитаните свидетели са логични, последователни и взаимно допълващи се, поради което съдът кредитира разказаното.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Атакуваното наказателно постановление е от категорията на обжалваемите. Жалбата е депозирана в законоустановения преклузивен срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е **неоснователна**, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Наказателното постановление е издаден от съответното компетентно лице. При съставянето му не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на административнонаказателното производство и ограничавачи правото на защита на нарушителя.

В съдържанието на АУАН и последвалото го наказателното

постановление ясно, точно и в пълнота е описано какво е извършил жалбоподателя – въведени са време, място на нарушението, както и в какво конкретно фактическо действие /бездействие се е изразило то. В този аспект за жалбоподателя не е преклудирана възможността да установи какво се твърди, че е извършил. В синхрон с фактическите конструкции на описаното нарушение е посочена и нормата, обуславяща реализиране на отговорността му .

На жалбоподателя К. Б. е издадено наказателно постановление, за това че не е пропуснала пътно превозно средство, движещо се по път с предимство на кръстовище. Разпоредбата на чл. 50 ал.1 ЗДвП предвижда конкретно задължение за водача на моторно превозно средство „На кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство.“.

Така констатираното нарушение съдът счете за несъмнено осъществено, тъй като събраните по делото доказателства в единство установяват всички обективни и субективни признаци на административното нарушение, за което е издаден и обжалвания акт.

В Наказателното постановление наказващият орган е индивидуализирал както словесно, като точно е посочил фактическите признаци на нарушението, така и неговата правна квалификация. Административното нарушение е извършено от жалбоподателя К. Б. доколкото по делото безспорно се установи, че именно тя е управлявала МПС-то. Административното нарушение е извършено виновно. В съзнанието на Б. е имало представи за фактическите обстоятелства, при които осъществява управлението, представи относно дължимото поведение като въпреки това е осъществила състав на административно нарушение..

В този смисъл следва да се реализира и административно-наказателната отговорност на жалбоподателката. Същата предполага и налагане на съответно, предвидено в разпоредбата на ЗДвП административно наказание.

Наложено с наказателното постановление административно наказание - глоба в размер на 200 лв. е законосъобразно и правилно. То е изцяло съобразено с нормата на приложимия закон, поради което не следва да бъде редуцирано.

По делото липсват доказателства, които да очертават приложимост на правните последици на разпоредбата на чл.28 ЗАНН.

При така установените факти и събрани доказателства съдът намира, че атакуваното Наказателно постановление е законосъобразно и правилно и като такова слезва да бъде потвърдено.

Водим от горното на основание чл.61 ал.1 пр.3 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-4332-028589/11.01.2023г., с което на жалбоподателя К. А. Б. е наложено на основание чл. 179 ал.2 вр. ал.1 т.5 пр.4 ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл.50 ал.1 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд- град София в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението от страните, че решението е изготвено, на основанията предвидени в НПК и по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____